

[Statsministeren]

den gamle regering 3 år før tiden! Jeg nævner det, fordi jeg synes, det er det bedste eksempel, som viser, hvor svært det er at forudsige med sikkerhed. Men, spørger fru Mimi Jakobsen, hvad skal der til for at nå ligevægten? Vel især to ting: For det første besparelser, store besparelser på de offentlige udgifter. Det er ikke morsomt, det er svært, men det er nødvendigt. For det er en første betingelse, at vi undgår underskud på statsfinanserne. Den anden betingelse er forbedret konkurrenceevne. Man kan sige det anderledes: Forøget overskud i de kommende år på vor handelsbalance. Det har Folketinget og regeringen et vist ansvar for. Det kan vi påvirke.

Men jeg har lyst til at sige i dag, hvor Folketinget indleder sit arbejde, at arbejdsmarkedets parter også bærer et hovedansvar. Det gælder organisationerne LO og DA. Det gælder de mange underorganisationer, men det gælder også ledelsen og medarbejderne ude på hver enkelt arbejdsplads. Hvis ikke vi sørger for, at det danske omkostningsniveau et antal år ligger under udlandets, vil det være håbløst at nå frem til ligevægt på betalingsbalancen. Opgaven bliver at tilvejebringe forudsætningerne for, at danske produkter kan skaffe sig øget markedsandel, både hjemme og ude, og det vigtigste middel hertil er omkostningspolitikken. Derfor skal det siges, så det ikke kan misforstås: Arbejdsmarkedets parter har selv et hovedansvar for produktionen og for beskæftigelsen.

Hr. Kofod-Svendsen efterlyste regeringens holdninger til en lang, lang række detaljerede spørgsmål, og jeg forstår det godt. Vi skal også nok give svar, men vi kunne ikke dække alle områder med den forholdsvis korte åbningsrklæring forleden. Det kommer med åbningsstalen i oktober.

Jeg har nu knyttet nogle ord også til CD's og Kristeligt Folkepartis ordføreres betragtninger, og det giver mig anledning til en refleksion. Jeg har set i den sidste tid, at dagspressen har genoptaget debatten om de mindre partier og spærregrænsen. Jeg tror nok, at det er sådan, at i de fleste partier her i Folketingssalen er der sikkert forskellige meninger om den sag, men jeg vil gerne give udtryk for min holdning. Jeg mener, at alle i Folketinget bør erkende, at det ikke mindst er de mindre partier, som i årene fra midten af 1970'erne og frem til i dag har baa-

ret meget store byrder i regering eller uden for regering. Der er sjældent indgået et omfattende forlig her i Folketinget i de sidste mange år, uden at mindre partier i salen har været villige til at bære et medansvar og sikre, at et flertal kunne skabes. Det fører mig personlig til den konklusion, at så ville det også være tåbeligt, hvis man satte spærregrænsen i vejret. Jeg mener, vi skal bevare den nuværende lave spærregrænse. Jeg mener, det er en stor fordel i et parlament som det danske, at vi sikrer, at en rimelig lille del af befolkningen, som ønsker at samles om et mindre parti, også kan få adgang til Folketingets talerstol. Man kan måske sige, det er efter vore nuværende regler for let at anmeldte et nyt parti, men det er bare en helt anden historie.

Hr. Bjørn Westh tog ordet, og det er jeg taknemlig for, om landbrugets forhold. Jeg tror, vi alle her i salen erkender, at vi skylder at finde varige løsninger på i første række – mere kommer efter – landbrugets finansieringsproblemer nu i juni måned. Regeringens udgangspunkt er Bernstein-rapporten. Bernstein-rapporten redegør for en vifte af finansieringstilbud, og regeringen håber i morgen at kunne lægge arbejdsstoffet ned i Folketinget, så vi kan komme i gang. Regeringen vil vælge en kombination af forskellige refinansieringsmuligheder: jordbrugslån, udlandslån og grønne obligationer, der som bekendt er fritaget for realrenteafgift.

Jeg vil gerne tilkendegive uden noget forbehold, at indførelse af grønne obligationer, som er fritaget for realrenteafgift, er forligsstof. Det vil sige, at regeringen, hvad jeg venter, forelægger ideen om grønne obligationer til overvejelse her i Folketinget, så vi kan komme i gang med arbejdet og se, om vi kan bevæge os frem til flertal og bred enighed. Regeringen vil ikke forelægge de grønne obligationer – om jeg så må sige – til anden og tredje behandling, uden at vi har fundet en enighed derom. Det må være betydningen af, at der er tale om forligsstof, og det skal man altid respektere mindst 100 pct. Det er gavnligt for arbejdsklimaet i Folketinget. Men jeg vil takke hr. Bjørn Westh for det interessante indlæg, som jeg synes lover godt for de kommende forhandlinger. Jeg synes næsten, jeg bør erkende, at hr. Bjørn Wesths indlæg i dag var dagens mest saglige; det ville jeg ikke have ventet, men hvorfor skulle jeg ikke indrømme det?